

Мат. о.
гл. Ѣ.
с. 3. Ѣ.

с. 7.

с. 71.

Ѣмъ былъ направилъ сонмище. Тогда съ
 Ѣисусъ рѣкалъ нѣмъ: азъ ща дойда, да
 Ѣсцѣлѣ твоѣтъ Ѣтрокъ. Ала сѣтникатъ
 Ѣвѣщѣалъ Ѣисусъ: Господи! азъ нѣсамъ
 достѣиъ да дойдешъ ты въ моѣтъ домъ.
 Ами повели толъко сасъ Ѣдно слово, Ѣ
 ще ѢсцѣлѣѢ моѣтъ Ѣтрокъ. Ѣисусъ ка-
 то чѣлъ това, почѣдилса. Ѣ рѣкалъ на
 ѢнѣѢзи, дѣто варвѣли слѣдъ нѣгъ:
 оуѣтѣрѣвамъ васъ, чи азъ ни въ Ѣсра-
 ильтанитѣ толкази вѣра не найдѣхъ.
 Подирь това рѣкалъ на сѣтникатъ: и-
 ди си, Ѣ да ти бѣди тѣби по вѣрата
 твоѣ. Ѣ слѣгѣта нѣгъвъ оуздѣрѣвелъ Ѣ
 нѣгъ чѣсъ.

ПОЛЕЗНИ ПРАВОУЧЕНІЯ ГЛА.

а. Сѣтникатъ былъ такавзи, дѣто той сасъ
 вѣра просилъ Ѣ Хрїста здѣвїето на слѣга-
 та си.

Опорѣдъ това не трѣка ни да дѣмамъ, чи
 бѣиъскїѣтъ живѣтъ Ѣ былъ прѣтївенъ на Хрїстї-
 анството.

б. За Ѣнзи сѣтникъ сѣ молили Хрїстъ Ѣ гра-
 ждѣнскитѣ оуправницы.